

SPARTACUS

Uitgave van de Communistenbond "Spartacus".

PROLETARIËRS ALLER LANDEN, VERENIGT U !

ACTUELE
BERICHTEN

3 Februari 1945

Extra-Editie voor Westelijk Nederland.

O P R O E P T O T BESTRIJDING VAN DE HONGERDOOD.

Een maanwoord tot de oorlogvoerende imperialisten.
Een appèl aan het geweten van de internationale arbeiders-
klasse.
Een oproep aan de Nederlandse arbeiders tot georganiseerde
actie.

De tweede imperialistische wereldoorlog woedt voort. De strijdende kapitalistische grootmachten pogen de gevolgen van de algemene crisis van het kapitalisme, ieder voor zich, te overwinnen. Zij streven naar de overwinning van de eigen economische moeilijkheden door een nieuwe herverdeling van de wereldrijdommen. Steeds duidelijker treedt echter de waarheid aan de dag, dat binnen het raam van dit stelsel, noch door ongekende en geweldige vernietiging die de oorlog met zich brengt, noch door de economische ordening, hetzij men deze geleide-, totalitaire-, fascistische- of nationaal-socialistische economie noemt, noch door de bedoelde herverdeling, de oplossing is te verwezenlijken. Het tegendeel is het geval. De gevolgen van deze imperialistische oorlog zijn: nog groter chaos dan voorheen, ruineuze economische en sociale verhoudingen, diep oorlogsleed, zowel aan de fronten als in het civiele leven.

Maar ondanks dit alles worden de grootmachten ertoe gedreven, de oorlog voort te zetten tot het bittere einde, tot de ondergang van een van de beide imperialistische combinaties, d.w.z. tot de volkeren van een van de beide machten totaal uitgeput zieltogend ineens zullen zakken. En ondertussen laden zich reeds de nieuwe spanningen tussen de thans verbonden.

Wat Westelijk Nederland betreft zijn de oorlogsgevolgen in een barre winterperiode nu zover voortgeschreden, dat in de letterlijke zin van het woord de hongerdood aan de orde van de dag is. Vier en een half miljoen inwoners, voornamelijk samengevat in een aantal grote en middelgrote steden, verhongeren. Het verkeer is nu behalve door de oorlogsomstandigheden, gestremd door sneeuw en vorst. De door de distributie-instanties aangewezen weekkrantsoenen brood en aardappelen zijn niet of nauwelijks voldoende voor één dag en zijn vaak op de bonnen niet eens verkrijgbaar, zodat wat aardappelen betreft achterstanden van weken zijn ontstaan. Vet, suiker, kaas, vlees enz. worden welhaast niet meer voor distributie aangewezen. De totale uitputting van de voorraden in de magazijnen en bergplaatsen is een kwestie van ten hoogste enkele dagen.

Daarbij komt, dat de meeste gezinnen reeds maandenlang geen brandstof meer in huis hebben. Bossen, parken en straatbeplantingen werden en worden met en zonder toestemming geveld.

Honger en koude veroorzaken, dat ouden van dagen en kinderen verkleumd, vaak half bevroren in woningen, ziekte en dood afwachten. Gevallen doen zich in de steden voor, dat ten gevolge van hongersnood en ondervoeding zich zwarte vlekken gaan afteken op de lichamen van de slachtoffers. Anderen lopen vaak op gezwollen voeten en benen. Volwassenen, mannen en vrouwen, jongens en meisjes, vaak hele gezinnen met kleine kinderen, trekken dag in dag uit tientallen kilometers ver met bakfietsen, wagens, fietsen zonder banden en sleden langs de dicht besneeuwde wegen, om te trachten brandstof en enige mondvoorraad te bekomen. Velen zijn met hun uitgeteerde lichamen niet bestand tegen het slepen en zwoegen en zijgen langs de weg ineens. Tussen hen in bewegen zich de zwarte handelaren, die bij de beeren tegen fantastische prijzen het beschikbare wegekopen en zich door ruilhandel in het bezit weten te stellen van de nog resterende levensmiddelen. Daardoor dwingen zij een ieder kleding, schoei, sel, ja tot meubilair toe de vaak wolfachtige boeren aan te bieden in ruil voor enig voedsel.

Voor hem, die niets heeft, is de bestaansmogelijkheid weggefallen. Hem wacht de koude, witte dood.

Het is onder deze verschrikkelijke omstandigheden, dat wij van de Communistenbond "Spartacus" een maanwoord menen te moeten richten tot de oorlogvoerende partijen, een appèl aan het geweten van de internationale arbeidersklasse, een oproep aan de Nederlandse arbeiders om te komen tot een georganiseerde actie.

Een maanwoord aan de imperialisten, want zij dragen de schuld aan het leed, dat de wereld te torsen heeft, en zij dragen dus ook de schuld aan de honger, die in de vroeger rijke Hollandse landouwen en steden rondwaart. Zij dragen de schuld en zij hebben nog de macht, dit schrikbarende leed te verzachten. Zij hebben de macht, om in overleg en onder controle van het Internationale Rode Kruis gezamenlijk te bereiken, dat goederentreinen van het Oosten naar het Westen van Nederland kunnen lopen, dat treinen uit Zwitserland arriveren, dat schepen met voedsel de Nederlandse havens binnenvallen. Zij kunnen dit verzorgen en wij klagen hen aan, hen allen, de imperialisten dat zij de honger over deze vier en een half miljoen mensaanlieden laten komen.

Een appèl richten wij tot de internationale arbeidersklasse. Ziet over de hoge oorlogsmuren, die de bezittende klasse, ook de bezittende klasse van Uw land, opgericht heeft tussen de arbeiders aller landen. Ziet erover heen en constateer de jammer, die de bezittende klasse over het wereldproletariaat heeft uitgestort. Denkt ook aan de vier en een half miljoen Nederlanders, wier leven op het spel staat, en wen Uw invloed aan, dat direct en onverwijld wordt geholpen. Betoont Uw internationale klassensolidariteit. Eist directe hulp.

Een oproep richten wij tenslotte aan de Nederlandse hand- en hoofdarbeiders, om te komen tot een georganiseerde actie. Het kapitalisme, in het bijzonder het fascisme heeft U monddood trachten te maken. Uitgeschakeld is de wil van de arbeidersklasse. Het maatschappelijk leven, het economische en sociale leven werd geleid door "instanties", de "daarvoor aangewezen instanties", de "officiële instanties". Maar langzamerhand hebben wij allen ieder vertrouwen in die officiële organen verloren. De heren hebben uitdrukkelijk uitgesproken, dat zij er liever niet over spreken, welke van die instanties en welke hoogwaardigheidsbekleders de schuld dragen aan het feit, dat sinds September 1944 de nodige maatregelen uitbleven, om de noodtoestand van nu te voorkomen. En het is ons ook volkomen onverschillig, hoe die heren elkander de schuld graag in de schoenen willen schuiven. Want één zaak staat voor ons arbeiders vast: de schuldige instantie, dat is het kapitalisme, en dat woord is geen leeg begrip. Het zijn de machthebbers, de verantwoordelijke imperialisten aller landen, de beheersers van staat en maatschappij en hun handlangers, die wij verantwoordelijk stellen voor al dat wereldleed. Ieder vertrouwen in die instanties hebben wij verloren, en terwijl de arbeiders van Westelijk Nederland zijn gaan begrijpen, dat zij zelf in hun ellendige omstandigheden de handen uit de mouwen moeten steken en ongeorganiseerd tot zelfhulp overgaan, verzamelen wij Spartacisten onze krachten, onze bescheiden, ook door de honger verzwakte krachten, om een noodkreet over dit land, over de wereld te laten gaan. Een schreeuw van honger, van verontwaardiging, van vorzet. Een kreet, waarin wij uitdrukking geven aan de imperialisten, dat zij als de verantwoordelijken en de nog machtigen de nood hebben te lenigen. Een kreet om bijstand tot al diegenen, die medegevoelen met het lijden van vrouwen en kinderen, een kreet tot de arbeiders en arbeidersvrouwen om eigen redding, maar dan georganiseerd, ter hand te nemen.

Arbeiders en arbeidersvrouwen, vormt met spoed en kracht Uw eigen organen in buurten en bedrijven en eist van de autoriteiten het recht om goed georganiseerd het voedsel en de brandstof te gaan halen bij de boeren en in het Oosten van het land.

Hoofd- en handarbeiders, en vooral Gij die georganiseerd zijn in zelfstandige bedrijfsorganisaties, zoals bedrijfskernen van "Arbeiderseenheid" en de Vereniging van Nederlandse artsen, U roepen wij voorts op, zowel de Nederlandse regering te Londen, de regeringen der geallieerden en de Duitse regering, als het Internationale Rode Kruis te wijzen op hun plicht, de ondergang van vier en een half miljoen Nederlanders te voorkomen door het treffen van maatregelen, waardoor de aanvoer van brandstoffen en levensmiddelen uit het Oosten en Zuiden van het land, uit Zwitserland en overzee binnen de kortste tijd wordt geregeld. De aanvoer zou kunnen plaats vinden onder controle van het teken van het Rode Kruis. Alle Nederlandse arbeiders zullen bereid zijn, onder die omstandigheden hun werk te verrichten.

De tijd dringt. Er is geen plaats voor inmenging van politieke bewegingen. Wees als bedrijfsorganisaties paraat voor het leven van zovelen. De honger waart rond.